

Usnesení Soudu pro veřejnou službu (prvního senátu) ze dne 19. září 2006 – Vienne a další v. Parlament

(Věc F-22/06) ⁽¹⁾

„Odmítnutí pomoci podle článku 24 služebního řádu — Převod nároků na důchod získaných v Belgii — Nepřípustnost“

(2006/C 261/68)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobci: Philippe Vienne (Bascharage, Lucembursko) a další (zástupci: G. Bounéou a F. Frabetti, advokáti)

Žalovaní: Evropský parlament (zástupci: F. De Wachter, M. Mustapha-Pacha a K. Zejdova, zmocněnci)

Předmět věci

Jednak zrušení rozhodnutí Evropského parlamentu, kterým byly zamítnuty žádosti o pomoc podané žalobci v rámci převodu jejich nároků na důchod získaných v Belgii, a jednak návrh na náhradu škody

Výrok usnesení

- 1) *Žaloba se odmítá jako zjevně nepřijatelná.*
- 2) *Každý z účastníků řízení ponese vlastní náklady.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 108, 6.5.2006

Žaloba podaná dne 21. července 2006 – Duyster v. Komise

(Věc F-80/06)

(2006/C 261/69)

Jednací jazyk: nizozemština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Tineke Duyster (Oetrange, Lucembursko) (zástupce: W.H.A.M. van den Muijsenbergh, advokát)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhové žádání žalobkyně

- prohlásit, že je žaloba přípustná, nebo podpůrně, že je zčásti přípustná;
- zrušit rozhodnutí Orgánu oprávněného ke jmenování (OOJ) ze dne 22. prosince 2005 a ze dne 11. května 2006 nebo podpůrně zrušit tato rozhodnutí zčásti;
- určit, že žádná právní norma nebrání tomu, aby mohla žalobkyně požadovat, aby byla zrušena její rodičovská dovolená podle článku 2 obecných prováděcích ustanovení k článku 42a služebního řádu o rodičovské dovolené (OPU);
- určit, že žalovaná neuvedla žádný právoplatný argument a žádný právoplatný právní důvod, který by bránil závěru, že se žalobkyně nachází v činné službě;
- určit, že žalovaná neuvedla žádný argument, který by mohl zbavit žalobkyni výhod souvisejících se správním postavením v činné službě;
- podpůrně určit, že žádná právní norma nebrání tomu, aby žalovaná provedla vážení zájmů, použila čl. 2 odst. 4 OPU a přijala na tomto základě rozhodnutí o zrušení rodičovské dovolené;
- podpůrně vyhovět zčásti jednomu nebo vícero uvedeným návrhovým žádáním;
- uložit žalované náhradu nákladů řízení, včetně nákladů na právní pomoc týkající se rozhodnutí přijatého v návaznosti na žádost žalobkyně ze dne 6. prosince 2005.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně již v rámci věci F-51/05 ⁽¹⁾ a F-18/06 ⁽²⁾ napadala skutečnost, že Komise nejdříve určila, že žalobkyně odejde na rodičovskou dovolenou na dobu od 1. listopadu 2004 do 30. dubna 2005 a následně dopisem ze dne 17. listopadu 2005 stanovila datum začátku rodičovské dovolené na 8. listopadu 2004.

Žalobkyně podala dne 6. prosince 2005 žádost na základě čl. 90 odst. 1 služebního řádu a OPU ve věci rodičovské dovolené. Požadovala zrušení rodičovské dovolené uvedené v dopise OOJ. Dne 22. prosince 2005 OOJ rozhodl, že tato žádost je nepřijatelná. Žalobkyně tedy podala dne 14. února 2006 stížnost směřující proti rozhodnutí ze dne 22. prosince 2005 a vycházející z čl. 90 odst. 2 služebního řádu. OOJ označil tuto stížnost rovněž za nepřijatelnou v rozhodnutí, které obsahovalo pouze několik řádek.

Na podporu své žaloby proti rozhodnutím o nepřipustnosti se žalobkyně dovolává zejména: i) existence nesprávného skutkového stavu v rozhodnutích; ii) porušení obsahu a smyslu čl. 90 odst. 1 a 2 služebního řádu; iii) existence rozporu; iv) nejasnosti rozhodnutí; v) porušení obsahu a smyslu čl. 42a služebního řádu; vi) porušení obsahu a smyslu článku 2 OPU, vii) porušení judikatury; viii) porušení obsahu a smyslu článku 25 služebního řádu; ix) porušení zásady proporcionality, legitimního očekávání, rovného zacházení a právní jistoty, jakož i porušení zásady vážení zájmů, nedodržení povinnosti zaměstnavatele poskytnout informace a porušení zásady řádného úředního postupu; x) nepředložení důkazu tvrzení OOJ, podle nějž je obsah žádosti podané žalobkyní již součástí věci F-51/05.

Žalobkyně uvádí rovněž argumenty, díky kterým má za to, že je možné vyhovět její žádosti ve věci samé. Dovolává se zejména existence nové situace, která odůvodňuje podání nové žádosti (dokonce i se zpětným účinkem), obsahu a smyslu článku 42a služebního řádu, obsahu OPU a zejména jejich čl. 2 odst. 4, článků 35, 36, 59 a 62 služebního řádu, jakož i právních zásad uvedených výše v bodě x).

(¹) Úř. věst. C 217, 3.9.2005 (věc původně zapsaná do rejstříku Soudu prvního stupně Evropských Společenství pod číslem T-249/05 a postoupena Soudu pro veřejnou službu Evropské unie usnesením ze dne 15.12.2005).

(²) Úř. věst. C 154, 1.7.2006.

Žaloba podaná dne 21. července 2006 – Duyster v. Komise

(Věc F-81/06)

(2006/C 261/70)

Jednací jazyk: nizozemština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Tineke Duyster (Oetrange, Lucembursko) (zástupce: W.H.A.M. van den Muijsenbergh, advokát)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhové žádání žalobkyně

- prohlásit, že žaloba je v celém rozsahu přípustná;
- zrušit rozhodnutí Orgánu oprávněného ke jmenování (OOJ) ze dne 8. listopadu 2005 a ze dne 11. května 2006;
- přiznat žalobkyni náhradu škody za vzniklou újmu;
- podpůrně vyhovět v celém rozsahu nebo zčásti výše uvedeným návrhovým žádáním nebo přijmout rozhodnutí, kterým se v celém rozsahu nebo zčásti vyhová žádostem žalobkyně ze dne 5. a 13. července 2005;
- uložit žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně již v rámci věci F-51/05 (¹) a F-18/06 (²) napadala skutečnost, že Komise nejdříve určila, že žalobkyně odejde na rodičovskou dovolenou na dobu od 1. listopadu 2004 do 30. dubna 2005 a následně dopisem ze dne 17. listopadu 2005 stanovila datum začátku rodičovské dovolené na 8. listopadu 2004.

Žalobkyně napadá v této věci rozhodnutí, kterými Komise odmítla jako nepřipustné žádosti směřující k náhradě škody podle článku 288 ES a čl. 90 odst. 1 služebního řádu úředníků ohledně přibližně 50 bodů ve vztahu k aktům, u nichž se Komise dopustila údajné nedbalosti.

Na podporu své žaloby proti rozhodnutím o nepřipustnosti se žalobkyně dovolává zejména: i) existence nesprávného skutkového stavu v rozhodnutích; ii) porušení obsahu a smyslu čl. 90 odst. 1 a 2 služebního řádu; iii) existence rozporu; iv) nejasnosti rozhodnutí; v) skutečnosti, že OOJ vykládá nebo používá nesprávně judikaturu vztahující se k článkům 288 ES a článku 90 služebního řádu; vi) skutečnosti, že OOJ používá nesprávné argumenty; vii) porušení zásady proporcionality, legitimního očekávání, rovného zacházení a právní jistoty, jakož i porušení zásady vážení zájmů, nedodržení povinnosti zaměstnavatele poskytnout informace, porušení zásady řádného úředního postupu a práva na opravné prostředky.

(¹) Úř. věst. C 217, 3.9.2005 (věc původně zapsaná do rejstříku Soudu prvního stupně Evropských Společenství pod číslem T-249/05 a postoupena Soudu pro veřejnou službu Evropské unie usnesením ze dne 15.12.2005).

(²) Úř. věst. C 154, 1.7.2006.